

ANIVERSARI DE LA PUBLICACIÓ MENSUAL DE L'ORFEÓ CATALÀ

ELISENDA PONS

25 anys donant la nota clàssica

La 'Revista Musical Catalana' compleix el primer quart de segle amb la mirada posada en l'era digital

MARTA CERVERA
BARCELONA

La música és sovint objecte de debat. D'això en sap molt Jaume Comellas, director de la *Revista Musical Catalana* (RMC), que aquest mes celebra el seu primer quart de segle, encara que els orígens d'aquesta publicació en català que ha animat la vida coral, simfònica i operística de la ciutat va començar a marcar el compàs molt abans que existís el Palau de la Música.

La *Revista Musical Catalana* és hereva de la publicació que l'associació Orfeó Català, impulsora del Palau, va crear el gener del 1904. Va sorgir com un òrgan necessari per expandir l'amor per la música i conscienciar de la necessitat de concedir a aquest art el verdader espai que es mereix. Així ho escrivia el mestre Lluís Millet, fundador de l'Orfeó Català juntament amb el compositor Amadeu Vives, en el primer número de la revista. Ho va recordar ahir Mònica Pagès, representant dels nombrosos col·laboradors de la publicació, que ahir va llegir el primer paràgraf en la presentació d'una petita exposició fotogràfica al Petit Palau, amb una trentena de retrats de primeres figures de l'òpera, la música simfònica i el lied, entrevistats per la RMC. El llibre

Perspectiva musical de Catalunya des de la Revista Musical Catalana, editat per l'Institut d'Estudis Catalans, és un altre dels regals d'aniversari.

La revista de l'Orfeó, que va veure interrompuda la seva publicació el 1936 amb la guerra civil, va renéixer el 1984 amb suport del consorci del Palau de la Música Catalana. Va néixer amb una imatge diferent i en color, però amb la mateixa filosofia que va donar origen a aquesta emblemàtica capçalera. «En aquests 25 anys, les peces que amb més il·lusió he publicat són les que per la seva qualitat o per la temàtica quedaran com a referent per a amants de la música i per a estudiosos», va declarar ahir Jaume Comellas, que ha estat al capdavant de la revista des del primer dia.

Són moltes les coses que han passat en aquest període de temps, dins i fora del Palau. El panorama musical a Barcelona ha canviat radicalment. Quan va sortir el primer número de la revista, l'Auditori ni tan sols era un projecte i el Palau de la Música gairebé no tenia activitat i necessitava una urgent reforma. Avui el nombre de concerts s'ha disparat i la revista es planteja l'entrada a l'era digital, aprofitant els canvis a la cúpula del Palau i la digitalització dels fons de la Biblioteca de la institució.

Comellas, un veterà que ha en-

D'ahir a avui ▶ Mònica Pagès (esquerra), amb un exemplar del 1904, amb altres periodistes de la revista.**Homenatge** ▶ La veterana Montserrat Torrent, amb el premi d'Honor.

trevistat primeres espases, creu que hi ha alguna cosa que tots els grans artistes comparteixen: l'ètica professional. «Són gent que posen la música davant de tot. Tota la seva vida gira al seu voltant i quan surten a escena ho donen tot. Si algun dia no donen més és perquè no poden. Això ho sé», comenta, abans de fondre's en elogis cap a Montserrat Torrent, degana de les organistes a qui ahir la *Revista Musical Catalana* va entregar el premi d'Honor. ≡